

¹Ein Brautlied und Unterweisung der Kinder Korah, von den Rosen, vorzusingen. Mein Herz dichtet ein feines Lied; ich will singen von meinem König; meine Zunge ist wie der Griffel eines guten Schreibers.²Du bist der Schönste unter den Menschenkindern, holdselig sind deine Lippen; darum segnet dich Gott ewiglich.³Gürte dein Schwert an deine Seite, du Held, und schmücke dich schön!⁴Es müsse dir gelingen in deinem Schmuck. Zieh einher der Wahrheit zugut, und die Elenden bei Recht zu erhalten, so wird deine rechte Hand Wunder vollbringen.⁵Scharf sind deine Pfeile, daß die Völker vor dir niederfallen; sie dringen ins Herz der Feinde des Königs.⁶Gott, dein Stuhl bleibt immer und ewig; das Zepter deines Reiches ist ein gerades Zepter.⁷Du liebest die Gerechtigkeit und hassest gottlos Wesen; darum hat dich Gott, dein Gott, gesalbt mit Freudenöl mehr denn deine Gesellen.⁸Deine Kleider sind eitel Myrrhe, Aloe und Kassia, wenn du aus den elfenbeinernen Palästen dahertrittst in deiner schönen Pracht.⁹In deinem Schmuck gehen der Könige Töchter; die Braut steht zu deiner Rechten in eitel köstlichem Gold.¹⁰Höre, Tochter, sieh und neige deine Ohren; vergiß deines Volkes und Vaterhauses,¹¹so wird der König Lust an deiner Schöne haben; denn er ist dein HERR, und ihn sollst du anbeten.¹²Die Tochter Tyrus wird mit Geschenk dasein; die Reichen im Volk werden vor dir flehen.¹³Des Königs Tochter drinnen ist ganz herrlich; sie ist mit goldenen Gewändern gekleidet.¹⁴Man führt sie in gestickten Kleidern zum König; und ihre

لِإِمَامٍ الْمُعْتَبَرِ. عَلَى السَّوْسَنِ. لِيَتَبَيَّ فُورَح.
قَصِيدَةٌ. تَرْيِمَةٌ مَحَبَّةً.
¹قَاصَ قَلْبِي بِكَلَامٍ صَالِحٍ. مُتَكَلِّمٌ أَنَا بِإِنْسَانِي لِلْمَلِكِ،
لِسَانِي قَلَمٌ كَاتِبٌ مَاهِرٌ.
²أَنْتَ أَتَرَعُ جَمَالًا مِنْ بَنِي الْبَشَرِ. انْسَكَبَتِ النِّعْمَةُ عَلَى
سَهْمَتِكَ لِذَلِكَ بَارَكَكَ اللَّهُ إِلَى الْأَبَدِ.³تَقَلَّدَ سَيْفَكَ عَلَى
قَحْذِكَ، أَتَيْهَا الْجَبَّارُ، جَلَالُكَ وَبَهَاءُكَ.⁴وَبَجَلَالِكَ أَفْتَحِمُ،
أَرْكَبُ مِنْ أَجْلِ الْحَقِّ وَالْوَدَاعَةِ وَالْيَرِّ، قَتْرَتِكَ يَمِينُكَ
مَحَاوِفُ.⁵تَبْلُكُ الْمَسْئُوتَةُ فِي قَلْبِ أَعْدَاءِ الْمَلِكِ، شُعُوبُ
تَحْتِكَ يَسْقُطُونَ.
⁶كُرْسِيِّكَ، يَا إِلَهَ، إِلَى دَهْرِ الدَّهْوَرِ، قَضِيبُ اسْتِقَامَةٍ
قَضِيبُ مُلْكِكَ.⁷أَحْبَبْتُ الْيَرَّ وَأَبْغَضْتُ الْإِنِّمَ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ
مَسَحَكَ اللَّهُ إِلَهَكَ يَدُهُنِ الْإِتِهَاجِ أَكْثَرَ مِنْ رُقَقَائِكَ.⁸كُلُّ
تِيَابِكَ مُرٌّ وَعُودٌ وَسَلِيخَةٌ، مِنْ قُصُورِ الْعَاجِ سَرَرَتِكَ
الْأَوْتَارُ.⁹بَنَاتُ مُلُوكٍ بَيْنَ حَضِيَّتِكَ، جُعِلَتِ الْمَلِكَةُ عَنْ
يَمِينِكَ يَذْهَبُ أَوْفِرٌ.
¹⁰اسْمَعِي، يَا بِنْتُ، وَأَنْطُرِي وَأَمِيلِي أُذُنَكَ وَأَنْسِي شَعْبِكَ
وَبَيْتَ أَبِيكَ،¹¹فَيَسْتَهِيَ الْمَلِكُ حُسْنَكَ، لِأَنَّهُ هُوَ سَيِّدُكَ،
قَاسِجِدِي لَهُ.¹²وَبِنْتُ صُورٍ أَعْنَى الشُّعُوبِ تَتَرَصَّى وَجْهَكَ
بِهَدِيَّةٍ.
¹³كُلُّهَا مَجْدُ ابْنَةِ الْمَلِكِ فِي خِدْرَهَا، مَسْجُوحَةٌ يَذْهَبُ
مَلَابِسُهَا.¹⁴يَمْلَأِسْنَ مُطَرَّرَةً تُخَضَّرُ إِلَى الْمَلِكِ، فِي أَثَرِهَا
عَدَارَى صَاحِبَاتِهَا، مُقَدَّمَاتٍ إِلَيْكَ.¹⁵يُخَضَّرْنَ بِفَرَحٍ
وَأِتِهَاجٍ، يَدْخُلْنَ إِلَى قَصْرِ الْمَلِكِ.¹⁶عَوَضًا عَنْ آبَائِكَ
يَكُونُ بُنُوكَ، تُقِيمُهُمْ رُؤَسَاءَ فِي كُلِّ الْأَرْضِ.¹⁷أَذْكُرُ
اسْمَكَ فِي كُلِّ دَوْرٍ قَدُورٍ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ تَحْمَدُكَ
الشُّعُوبُ إِلَى الدَّهْرِ وَالْأَبَدِ.

Gespielen, die Jungfrauen, die ihr nachgehen, führt man zu dir.¹⁵ Man führt sie mit Freuden und Wonne, und sie gehen in des Königs Palast.¹⁶ An deiner Väter Statt werden deine Söhne sein; die wirst du zu Fürsten setzen in aller Welt.¹⁷ Ich will deines Namens gedenken von Kind zu Kindeskind; darum werden dir danken die Völker immer und ewiglich.